

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 10 maart 1997 door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "houdende uitvoering van artikel 9 van het koninklijk besluit van 24 februari 1997 houdende nadere voorwaarden met betrekking tot de tewerkstellingsakkoorden in toepassing van de artikelen 7, § 2, 30, § 2, en 33 van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen", heeft op 13 maart 1997 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de l'Emploi et du Travail, le 10 mars 1997, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "contenant l'exécution de l'article 9 de l'arrêté royal du 24 février 1997 contenant des conditions plus précises relatives aux accords pour l'emploi en application des articles 7, § 2, 30, § 2, et 33 de la loi du 26 juillet 1996 relative à la promotion de l'emploi et à la sauvegarde préventive de la compétitivité", a donné le 13 mars 1997 l'avis suivant :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1996, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

"Gelet op de spoedeisendheid gemotiveerd door het feit dat er geen Interprofessioneel akkoord over de werkgelegenheid is tot stand gekomen voor de periode 1997 en 1998 en dat er geen consensus werd bereikt onder de sociale gesprekspartners over het bemiddelingsvoorstel van de Regering, en gelet op het feit dat een aantal tewerkstellingsmaatregelen uitwerking moeten hebben met ingang van 1 januari 1997 en dat alle betrokkenen onverwijld in kennis moeten gesteld worden van de bijkomende werkgelegenheidsmaatregelen die worden genomen door de Regering, had ik graag dat het advies zou worden verstrekt binnen de bij artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten voorgeschreven termijn".

De motivering die in de aanvraag wordt opgegeven moet, overeenkomstig het bepaalde in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, woordelijk worden overgenomen in de aanhef van het besluit in ontwerp. In het voorliggende geval is dat evenwel niet gebeurd, zodat de aanhef op dat punt zal moeten worden aangepast.

Tevens meent de Raad van State, afdeling wetgeving, te moeten opmerken dat hij weliswaar niet over alle nodige gegevens beschikt om zich nauwkeurig een oordeel te vormen

.../...

omtrent de aangehaalde motivering, doch dat hij niettemin er moet op wijzen dat, ingeval toepassing wordt gemaakt van het bepaalde in artikel 84, eerste lid, 2º, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de in de aanhef op te nemen motivering naderhand op haar deugdelijkheid zal kunnen worden getoetst door zowel de Raad van State, afdeling administratie, als de justitiële rechter.

*

* *

Met toepassing van het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996, heeft de afdeling wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot "het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan".

Dat onderzoek noopt tot het maken van de volgende opmerkingen.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP.

1. Artikel 9, § 1, van het koninklijk besluit van 24 februari 1997 houdende nadere voorwaarden met betrekking tot de tewerkstellingsakkoorden in toepassing van de artikelen 7, § 2, 30, § 2, en 33 van de wet van 26 juli 1996

.../...

tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen, voorziet in een specifieke vermindering van de patronale bijdragen voor de sociale zekerheid ten voordele van ondernemingen die worden erkend als ondernemingen in moeilijkheden of in herstructurering en die, met het oog op een maximaal behoud van het aantal werknemers, op basis van een collectieve arbeidsovereenkomst overgaan tot een collectieve arbeidsduurvermindering.

Artikel 9, § 2, van het koninklijk besluit van 24 februari 1997 bepaalt dat de werknemers van wie aldus de gemiddelde arbeidsduur wordt verminderd, vanwege hun werkgever een tegemoetkoming voor het geleden loonverlies ontvangen, waarvan het bedrag wordt vastgelegd in de collectieve arbeidsovereenkomst.

Tot slot voorziet artikel 9, § 3, van het koninklijk besluit van 24 februari 1997 in de mogelijkheid dat de voornoemde ondernemingen tijdens een overgangsperiode het voordeel van een aangepaste bijdragevermindering behouden, eenmaal de periode van hun erkenning is verstreken.

2. Artikel 9 van het koninklijk besluit van 24 februari 1997 belast de Koning ermee om bepaalde nadere uitvoeringsregelen van dat artikel vast te stellen. Het voor advies voorgelegde ontwerpbesluit bevat dergelijke uitvoeringsmaatregelen.

.../...

Daarbij gaat het met name om :

- het bepalen van de bijkomende voorwaarden waaraan de ondernemingen moeten voldoen om voor de vermindering van de bijdragen in aanmerking te komen en het vaststellen van de bijkomende criteria waarmee de adviescommissie, bedoeld in artikel 9, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 24 februari 1997, rekening moet houden om het aan de ondernemingen toe te laten gebruik te maken van het stelsel van de arbeidsherverdelende bijdragevermindering (artikel 9, § 1, tweede lid, van het besluit, waaraan uitvoering wordt gegeven door de artikelen 1 en 2 van het ontwerp);
- het vaststellen van de voorwaarden waaronder en de periode gedurende welke de bijdragevermindering, bedoeld in artikel 9, § 1, van het koninklijk besluit van 24 februari 1997, kan worden toegekend na de periode van de erkenning (artikel 9, § 3, van het besluit, waaraan uitvoering wordt gegeven door artikel 3 en, ten dele, door artikel 4 van het ontwerp);
- het uitwerken van een regeling omtrent en het bepalen van de voorwaarden waaronder een voorlopige forfaitaire vermindering van de bijdragen wordt toegekend (artikel 9, § 1, tweede lid, van het besluit, waaraan uitvoering wordt gegeven door artikel 4 van het ontwerp);
- het bepalen met welke gelijkgestelde uren geen rekening wordt gehouden voor het berekenen van de "factor NWT" van de werknemer (dit is het aantal arbeidsuren en gelijk-

.../...

gestelde uren van de betrokken werknemer in het kalenderjaar) (artikel 9, § 1, tweede lid, van het besluit, waaraan uitvoering wordt gegeven door artikel 5 van het ontwerp).

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Aanhef.

1. In de Nederlandse tekst van het tweede lid van de aanhef dient het opschrift van het koninklijk besluit van 24 februari 1997 correct te worden aangehaald. Derhalve schrijve men in fine van dat lid "... van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen, inzonderheid op artikel 9;".

2. Het zevende, achtste en negende lid van de aanhef van het ontwerp zoals dat voor advies is voorgelegd, kunnen in twee leden worden samengebracht, te redigeren als volgt :

"Gelet op de dringende noodzakelijkheid, gemotiveerd door de omstandigheid dat ... (letterlijk overnemen van de motivering die is opgenomen in de adviesaanvraag);

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 13 maart 1997, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;".

.../...

Artikel 1.

1. Het toepassingsgebied van de ontworpen regeling hangt in een essentiële mate af van de omschrijving welke wordt gegeven van de begrippen "onderneming in moeilijkheden" en "onderneming in herstructurering". Het is derhalve van het grootste belang dat deze twee begrippen voldoende klaar en duidelijk worden omschreven. In dat verband moet worden opgemerkt dat de stellers van het ontwerp er de voorkeur aan hebben gegeven de twee voornoemde begrippen te omschrijven door middel van, eensdeels, een verwijzing naar de overeenkomstige begrippen in het koninklijk besluit van 7 december 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen, en, anderdeels, de vaststelling van een aantal bijkomende vereisten welke in het ontwerp worden vermeld en waaraan de betrokken ondernemingen moeten voldoen.

Dergelijk procédé van regelgeving waarbij de begripsomschrijving deels gebeurt door verwijzing naar een andere reglementering en deels door middel van autonome bepalingen, roept op zich geen bezwaren op, vermits aldus mogelijk wordt gemaakt dat begrippen welke reeds in een andere context worden gehanteerd en daartoe in een bepaalde zin worden begrepen, aangewend worden in het kader van een andere reglementering, zij het in een aangepaste, op de specificiteit van die reglementering afgestemde betekenis.

Roept het aldus gehanteerde procédé van regelgeving in beginsel geen bezwaren op, dan moet niettemin erop worden toegezien dat de autonome bepalingen waarin elementen van de

.../...

begripsomschrijving zijn vervat voldoende duidelijk worden geredigeerd. Zulks houdt onder meer in dat moet worden vermeden de betekenis van de begrippen welke men beoogt te omschrijven te doen afhangen van de interpretatie welke moet worden gegeven aan een te algemeen gehouden en derhalve onduidelijke terminologie. De rechtsonzekerheid welke hieruit kan voortvloeien dreigt trouwens nog toe te nemen wanneer, zoals in het voorliggende ontwerp, de terminologie niet op een eenvormige wijze wordt gehanteerd.

Zo wordt in artikel 1, § 1, van het ontwerp, met betrekking tot de "onderneming in moeilijkheden" vereist dat het gaat om een onderneming "waarvan de financiële toestand een bedreiging vormt voor de tewerkstelling". Dit in te algemene bewoordingen omschreven vereiste mag dan al niet bevorderlijk zijn voor de rechtszekerheid, het wordt nog minder duidelijk wanneer men in de inleidende zin van artikel 1, § 2, van het ontwerp, leest dat van de "onderneming in herstructurering" onder meer wordt vereist dat het gaat om een onderneming "waarvan de evolutie van de financiële toestand een bedreiging vormt of kan vormen voor de tewerkstelling". Deze omschrijving heeft met het overeenkomstige vereiste inzake de "onderneming in moeilijkheden" in artikel 1, § 1, van het ontwerp gemeen dat zij in te algemene bewoordingen is gesteld om goed toepasbaar te zijn, doch heeft bovendien als nadeel dat zij vragen doet rijzen omtrent het verschil in betekenis dat kan bestaan tussen, enerzijds, het vereiste, bedoeld in de inleidende zin van artikel 1, § 2, van het ontwerp, en, anderzijds, het gelijkaardige vereiste waarin artikel 1, § 1, van het

.../...

ontwerp voorziet ten aanzien van de ondernemingen in moeilijkheden.

Uit wat voorafgaat volgt hoe dan ook dat de stellers van het ontwerp de voor de toepassing van de ontworpen regeling essentiële begrippen "onderneming in moeilijkheden" en "onderneming in herstructurering" op een meer klare en alleszins voor de rechtszekerheid minder nefaste manier zullen moeten omschrijven.

2. Vermits in artikel 1, § 1, van het ontwerp, melding wordt gemaakt van het volledige opschrift van het koninklijk besluit van 24 februari 1997, kan in artikel 1, § 2, - doch ook in nog andere bepalingen van het ontwerp - worden volstaan met een verwijzing naar "het voornoemd koninklijk besluit van 24 februari 1997", zonder dat telkens het opschrift van dat besluit moet worden aangehaald.

Artikel 2.

1. Vermits in artikel 1 van het ontwerp niet met zoveel woorden wordt gerefereerd aan een "erkenning" als "onderneming in moeilijkheden" of als "onderneming in herstructurering", wordt in artikel 2, § 1, eerste lid, van het ontwerp beter geschreven : "Teneinde te worden erkend als onderneming in moeilijkheden of in herstructurering moet de werkgever ...".

.../...

2.1. In fine van artikel 2, § 1, tweede lid, 1º, van het ontwerp, wordt verwezen naar "één van de voorwaarden bedoeld in artikel 1, 1º of 2º". Deze verwijzing is, gelet op de indeling van artikel 1, foutief en zal moeten worden gecorrigeerd.

2.2. In artikel 2, § 1, tweede lid, 3º, stemmen de Nederlandse en de Franse tekst van het bepaalde na het eerste gedachtenstreepje niet met elkaar overeen, meer bepaald waar in de Nederlandse tekst wordt geschreven "de collectieve vermindering van de gemiddelde wekelijkse arbeidsduur", en de Franse tekst het heeft over "la réduction collective de la durée du travail hebdomadaire". Eén van de beide teksten zal derhalve moeten worden aangepast.

Dezelfde opmerking kan worden gemaakt bij artikel 3, § 2, tweede lid, eerste gedachtenstreepje.

Artikel 4.

In de Franse tekst van artikel 4, § 1, tweede lid, van het ontwerp dient, naar analogie van de Nederlandse tekst, te worden geschreven "... sans que cette nouvelle durée de travail puisse être inférieure à ...".

.../...

Artikel 6.

Het is gebruikelijk om een bepaling als artikel 6, welke aan de ontworpen regeling terugwerkende kracht beoogt te geven, te redigeren als volgt :

"Art. 6. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1997".

Artikel 7.

Het spreekt voor zich dat het besluit in ontwerp tevens van een in de Franse taal gestelde uitvoeringsbepaling zal moeten worden voorzien.

Slotopmerking.

Door de gemachtigde van de regering werd verduidelijkt dat de regeling inzake de cumulatie van de in het ontwerp beoogde bijdragevermindering met andere voordelen waarvoor de betrokken ondernemingen eventueel in aanmerking komen, zal gebeuren met verwijzing naar wat ter zake in de tewerkstellingsakkoorden is bepaald. Deze bedoeling blijkt evenwel niet met zoveel woorden uit de tekst van het ontwerp.

Conformément à l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, inséré par la loi du 4 août 1996, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, cette motivation est la suivante :

"Gelet op de spoedeisendheid gemotiveerd door het feit dat er geen Interprofessioneel akkoord over de werkgelegenheid is tot stand gekomen voor de periode 1997 en 1998 en dat er geen consensus werd bereikt onder de sociale gesprekspartners over het bemiddelingsvoorstel van de Regering, en gelet op het feit dat een aantal tewerkstellingsmaatregelen uitwerking moeten hebben met ingang van 1 januari 1997 en dat alle betrokkenen onverwijld in kennis moeten gesteld worden van de bijkomende werkgelegenheidsmaatregelen die worden genomen door de Regering, had ik graag dat het advies zou worden verstrekt binnen de bij artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten voorgeschreven termijn".

Conformément à l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la motivation figurant dans la demande doit être reproduite littéralement dans le préambule de l'arrêté en projet. Tel n'a toutefois pas été le cas en l'espèce, de sorte que le préambule devra être adapté sur ce point.

Le Conseil d'Etat, section de législation, croit également devoir relever que, bien qu'il ne dispose pas de tous les éléments voulus pour apprécier avec précision la motivation susmentionnée, il estime devoir néanmoins souligner qu'au cas où il est fait application de l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, l'adéquation de la motivation à reproduire dans le préambule pourra être vérifiée ensuite, tant par le Conseil

.../...

d'Etat, section d'administration, que par les juridictions ordinaires.

*

* *

En application de l'article 84, alinéa 2, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, modifié par la loi du 4 août 1996, la section de législation s'est essentiellement limitée à "l'examen du fondement juridique, de la compétence de l'auteur de l'acte ainsi que de l'accomplissement des formalités prescrites".

Cet examen requiert de formuler les observations suivantes.

PORTEE ET FONDEMENT LEGAL DU PROJET.

1. L'article 9, § 1er, de l'arrêté royal du 24 février 1997 contenant des conditions plus précises relatives aux accords pour l'emploi en application des articles 7, § 2, 30, § 2, et 33 de la loi du 26 juillet 1996 relative à la promotion de l'emploi et à la sauvegarde préventive de la compétitivité prévoit une réduction spécifique des cotisations patronales à la sécurité sociale en faveur des entreprises reconnues comme entreprises en difficulté ou en restructuration et qui, en vue de conserver un maximum de travailleurs, procèdent à une réduction collective du temps de travail sur la base d'une convention collective de travail.

.../...

L'article 9, § 2, de l'arrêté royal du 24 février 1997 dispose que les travailleurs dont la durée moyenne de travail est ainsi réduite, reçoivent de leur employeur une indemnité pour la perte de salaire subie, dont le montant est fixé dans la convention collective de travail.

Enfin, l'article 9, § 3, de l'arrêté royal du 24 février 1997 prévoit la possibilité pour les entreprises précitées de conserver, durant une période transitoire, l'avantage de la réduction des cotisations adaptée une fois la période de leur agrément expirée.

2. L'article 9 de l'arrêté royal du 24 février 1997 charge le Roi de fixer les modalités d'exécution concernant cet article. Le projet d'arrêté soumis pour avis comprend de telles mesures d'exécution.

Il s'agit à cet égard de :

- la détermination des conditions supplémentaires que doivent remplir les entreprises pour bénéficier de la réduction des cotisations et la détermination des critères supplémentaires dont doit tenir compte la commission consultative, visée à l'article 9, § 1er, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 24 février 1997, pour autoriser les entreprises à faire usage du régime de la réduction de cotisation de redistribution du travail (article 9, § 1er, alinéa 2, de l'arrêté, mis en oeuvre par les articles 1er et 2 du projet);

.../...

- la détermination des conditions auxquelles et de la période pendant laquelle la réduction de cotisations, visée à l'article 9, § 1er, de l'arrêté royal du 24 février 1997, peut être accordée après la période d'agrément (article 9, § 3, de l'arrêté, mis en oeuvre par l'article 3 et, partiellement, par l'article 4 du projet);
- l'élaboration d'un règlement et la détermination des conditions suivant lesquels une réduction forfaitaire provisoire des cotisations est accordée (l'article 9, § 1er, alinéa 2, de l'arrêté, mis en oeuvre par l'article 4 du projet);
- la détermination des heures assimilées dont il n'est pas tenu compte pour le calcul du "facteur NWT" du travailleur (c'est-à-dire le nombre d'heures de travail et d'heures assimilées du travailleur concerné au cours de l'année civile) (article 9, § 1er, alinéa 2, de l'arrêté, mis en oeuvre par l'article 5 du projet).

EXAMEN DU TEXTE.

Préambule.

1. Dans le texte néerlandais du deuxième alinéa du préambule, l'intitulé de l'arrêté royal du 24 février 1997 doit être correctement cité. Il y a lieu dès lors d'écrire à la fin de cet alinéa "... van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen, inzonderheid op artikel 9;".

.../...

2. Les septième, huitième et neuvième alinéas du préambule du projet, tel qu'il est soumis pour avis, peuvent être fusionnés en deux alinéas à rédiger comme suit :

"Vu l'urgence motivée par la circonstance que ... (reproduire littéralement la motivation donnée dans la demande d'avis);

Vu l'avis du Conseil d'Etat, donné le 13 mars 1997, en application de l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;"

Article 1er.

1. Le champ d'application de la réglementation en projet dépend essentiellement de la définition qui est donnée aux notions de "entreprise en difficulté" et "entreprise en restructuration". Il est dès lors de la plus haute importance de définir ces deux notions clairement et sans ambiguïté. A cet égard, il convient de relever que les auteurs du projet ont préféré définir les deux notions précitées, d'une part, en faisant référence aux notions correspondantes figurant dans l'arrêté royal du 7 décembre 1992 relatif à l'octroi d'allocations de chômage en cas de prépension conventionnelle, et d'autre part, en fixant un certain nombre de conditions complémentaires qui sont mentionnées dans le projet et que les entreprises concernées doivent remplir.

.../...

Pareil procédé normatif où une notion est définie en partie par la référence à une autre réglementation et en partie par des dispositions autonomes, ne soulève pas, en soi, d'objection, puisqu'il est possible ainsi que des notions qui sont déjà employées dans un autre contexte et comprises à cet effet dans un sens déterminé, soient employées dans le cadre d'une autre réglementation, fût-ce selon une signification ajustée, correspondant à la spécificité de cette réglementation.

Si le procédé normatif ainsi employé ne soulève en principe aucune objection, il y a cependant lieu de veiller à ce que les dispositions autonomes comprenant des éléments de la définition de la notion soient rédigées de manière suffisamment claire. Cela implique notamment qu'il y a lieu d'éviter de subordonner la signification des notions que l'on vise à définir, à l'interprétation qui doit être donnée à une terminologie trop générale et, partant, imprécise. L'insécurité juridique qui peut en découler, risque d'ailleurs d'encore s'amplifier si, comme dans le présent projet, la terminologie n'est pas employée de manière uniforme.

Ainsi, l'article 1er, § 1er, du projet requiert, en ce qui concerne "l'entreprise en difficulté" qu'il s'agisse d'une entreprise "dont la situation financière est une menace pour l'emploi". Cette condition, définie en termes trop généraux, non seulement ne concourt pas à la sécurité juridique, mais devient encore plus imprécise lorsqu'elle est lue en combinaison avec la phrase introductive de l'article 1er, § 2, du projet où il est requis notamment de "l'entreprise en restructuration" qu'il

.../...

s'agisse d'une entreprise "dont l'évolution de la situation financière constitue ou peut constituer une menace pour l'emploi". Cette définition a ceci de commun avec la condition correspondante relative à "l'entreprise en difficulté" de l'article 1er, § 1er, du projet, qu'elle est rédigée en termes trop généraux pour être correctement appliquée, mais elle présente en outre l'inconvénient de soulever des questions quant à la différence sémantique pouvant exister entre, d'une part, la condition, visée dans la phrase introductive de l'article 1er, § 2, du projet, et, d'autre part, la condition analogue prévue par l'article 1er, § 1er, du projet quant aux entreprises en difficulté.

Quoi qu'il en soit, il résulte de ce qui précède que les auteurs du projet devront définir d'une manière plus claire et, à tout le moins, moins néfaste pour la sécurité juridique les notions de "entreprise en difficulté" et "entreprise en restructuration", qui sont essentielles pour l'application de la réglementation en projet.

2. L'article 1er, § 1er, du projet faisant état de l'intitulé complet de l'arrêté royal du 24 février 1997, une référence à "l'arrêté royal du 24 février 1997 précité" peut suffire à l'article 1er, § 2, - mais également dans d'autres dispositions du projet - sans qu'il faille chaque fois citer l'intitulé de cet arrêté.

Article 2.

.../...

1. L'article 1er du projet ne faisant pas littéralement référence à une "reconnaissance" en tant que "entreprise en difficulté" ou "entreprise en restructuration", il est préférable d'écrire à l'article 2, § 1er, alinéa 1er, du projet : "Afin d'être reconnu en tant qu'entreprise en difficulté ou en restructuration, l'employeur doit ...".

2.1. A la fin de l'article 2, § 1er, alinéa 2, 1°, du projet, il est fait référence à "une des conditions visées à l'article 1er, 1° ou 2°". Vu la division de l'article 1er, cette référence est erronée et devra être corrigée.

2.2. A l'article 2, § 1er, alinéa 2, 3°, les textes français et néerlandais de la règle énoncée après le premier tiret ne concordent pas, notamment en ce que le texte français fait état de "la réduction collective de la durée du travail hebdomadaire" alors qu'il est écrit dans le texte néerlandais "de collectieve vermindering van de gemiddelde wekelijkse arbeidsduur". Il conviendra dès lors d'adapter l'un des deux textes.

Cette observation s'applique également à l'article 3, § 2, alinéa 2, premier tiret.

Article 4.

Dans le texte français de l'article 4, § 1er, alinéa 2, du projet, il y a lieu d'écrire par analogie avec le texte néerlandais "... sans que cette nouvelle durée de travail puisse être inférieure à ...".

.../...

Article 6.

Il est d'usage de rédiger comme suit une disposition telle que l'article 6 qui vise à conférer un effet rétroactif à la réglementation en projet :

"Art. 6. Le présent arrêté produit ses effets le 1er janvier 1997".

Article 7.

Il est évident que l'arrêté en projet devra également être pourvu d'une disposition d'exécution rédigée en langue française.

Observation finale.

Le délégué du gouvernement a précisé que le règlement du cumul de la réduction des cotisations, visée dans le projet, et d'autres avantages pour lesquels les entreprises concernées entrent éventuellement en ligne de compte, s'opérera par référence à ce qui est disposé à cet égard dans les accords pour l'emploi. Cette intention ne ressort toutefois pas de manière aussi précise du texte du projet.

De kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

de Heren : J. DE BRABANDERE,
Messieurs :

kamervoorzitter,
président de chambre,

M. VAN DAMME,
D. ALBRECHT,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

G. SCHRANS,
E. WYMEERSCH,

assessoren van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la
section de législation,

Mevrouw : A. BECKERS,
Madame :

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. D. ALBRECHT.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. D. ALBRECHT.

Le rapport a été présenté par M. B. SEUTIN, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par Mme M.-C. CEULE, premier référendaire.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

A. BECKERS.

J. DE BRABANDERE.